

מסכת חלה

פרק ד

א. שתי נשים שעשו שני קבין, ונגעו זה בזו, אפילו הם ממיון אחד, פטורים. ובזמן שהם של אשה אחת, מין במיינו, חיב. ולא במיינו, פטור:

ב. איזה הוא מין במיינו, החטים אינם מצטרפות עם הכל, אלא עם הכספיין. השעורים מצטרפות עם הכל, חזץ מן החטים. רבי יוחנן בן נורי אומר, שאר המינים מצטרפין זה עם זה:

ג. שני קבים, וקב ארז או קב תרומה באמצע, אינם מצטרפין. דבר שנטלה חלה באמצע, מצטרפין, שכבר נתטיב בחלה:

ד. קב חדש וקב ישן שנשכו זה בזו, רבי ישמעאל אומר, יטל מן האמצע, וחכמים אוסרים. הנוטל חלה מן הקב, רבי עקיבא אומר, חלה. וחכמים אומרים, אינה חלה:

ה. **שנִי קָבֵין שְׁגַטְלָה חֲלַתּוֹ וְשֶׁל זֶה בְּפָנִי עָצָמוֹ וְשֶׁל זֶה בְּפָנִי עָצָמוֹ,**
חֹזֶר וְעִשְׂאוֹ עַסֶּה אֶחָת, רבי עקיבא פוטר, ותחכמים מחייבין. גמץא
חמורו קלוז:

ו. נוטל אדם כדי חלה מעשה שלא הורמה חלה, לעשותה
בטהרה, להיות מפריש עליה והולך חלה דמאי עד שתסתירה. שחלות
דמאי גטלה מן הטהור על הטמא, ושלא מון העקוף:

ז. יישראל שעשו אריסין לנקרים בסוריה, רבי אליעזר מחייב
פרותיהם בעשרות ובשביעית, ורבנן גמליאל פוטר. רבנן גמליאל
אומר, שתי חלות בסוריה. ורבי אליעזר אומר, חלה אחת. איזוז
קלו של רבנן גמליאל וקלו של רבי אליעזר. חזרו לנוהג כדבורי רבנן
גמליאל בשתי דרכיהם:

ח. רבנן גמליאל אומר, שלוש ארצות לחלה. מאיר יישראל ועד
קזיב, חלה אחת. מקזיב ועד הנهر ועד אמנה, שתי חלות, אחת
לאור ואחת לפיהן. של אור יש לה שעור, ושל כהן אין לה שעור.
מן הנهر ועד אמנה ולפניהם, שתי חלות, אחת לאור ואחת לפיהן.
של אור אין לה שעור, ושל כהן יש לה שעור. וטבול يوم אוכלת.
רבי יוסי אומר, אין צריך טבילה. ואסורה לזבים ולזבות לנדה
ולילודות, ונאכלת עם הזר על השלחן, וננטחת לכל כהן:

ט. ואלו נפנין לכל כהן, החרמים, והבכורות, ופדיון הבן, ופדיון פטר חמור, והזרע, והלחים, והקבה, וראשת הגז, ושם שירפה, וקדשי המקדש, והבכורים. רבינו יהודה אוסר בבכורים. **כראשוני תרומה, רבינו עקיבא מתייר וחכמים אוסרים:**

י. נפאי איש תקוע הביא חלות מביתר, ולא קיבלו ממנה. אנשי אלכסנדריא הביאו חלותיהם מאלכסנדריא, ולא קיבלו מהם. אנשי הר צובעים הביאו בכוריהם קדם עצרת, ולא קיבלו מהם, מפני הכתוב شبתורה (שמות כג), ומג הקציר בכורי מעשיה אשר תזרע בשה:

יא. בון אנטינוס העלה בכורות מבעל, ולא קיבלו ממנה. יוסף הכהן הביא בכורי יין ושם, ולא קיבלו ממנה. אף הוא העלה את בניו ובני ביתו לעשות פסח קטן בירושלים, והזהירוה, שלא יקבעקדבר חובה. אריסטון הביא בכורי מאפרמיה, ולא קיבלו ממנה, מפני שעםרו, הקונה בסוריה, הקונה בפרור شبירות שלים: